

תת"ע (ירושלים) 7630-10-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו חמדה

תת"ע (ירושלים) 7630-10-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו חמדהשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 7630-10-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד אבו חמדה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[22.10.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 14.07.2025.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום מסוג הזמנה לדין המייחס לו עבירות של אי ציות לשוטר במדים בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 ונהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 מיום 04.10.2024.
3. המבקש מיוצג על ידי עו"ד מוחמד עאבדין. ביום 09.03.2025 הגיש ב"כ המבקש בקשה שנייה לדחיית מועד הדיון והדיון נדחה לבקשתו ליום 14.07.2025.
4. המבקש ובא כוחו לא התייצבו לדיון הנדחה ומשכך נגזר דינו של המבקש בהעדרו והוטל עליו קנס כספי בסך 1,500 ₪, פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה למשך ארבעה חודשים ושלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים.
- טענות הצדדים
5. לטענת המבקש בא כוחו עו"ד עאבדין לא מסר לו הודעה על מועד הדיון ולכן לא התייצב. בנוסף כפר המבקש בעבירה וטען כי לא ביצע את העבירות המיוחסות לו.
6. לטענת המשיבה אין חולק כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה, וכי מועד הדיון נקבע לאחר בקשת דחיה של המבקש שבחר להתעלם ולא לברר את מועד הדיון. עוד נטען כי הבקשה לביטול הוגשה רק בחלוף שלושה חודשים.
- דיון והכרעה
7. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.
8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

10. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. החלטה על מועד הדיון פורסמה במערכת "נט המשפט" והועברה לעיון בא כוחו של המבקש. על פי תיק בית במשפט עו"ד עאבדין צפה בהחלטה. לפיכך, אני קובעת כי ההודעה על מועד הדיון נמסרה למבקש באמצעות בא כוחו כדין.

13. הודעה לבא כוחו של המבקש כמוה כהודעה למבקש. המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי לא ידע על מועד הדיון ואף לא נימק מדוע לא התייצב עורך דינו לדיון וכל זאת בנסיבות שאינן תלויות בו.

14. לפיכך, אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון. האם קיים חשש לעיוות דין

15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018). המבקש כפר בביצוע העבירות וטען כי הוא לא ביצע את העבירות המיוחסות לו, אך לא הציג כל ראיה המצביעה על סיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין.

17. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעזרה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).

18. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

שיהיו בהגשת הבקשה

19. הבקשה הוגשה בשיהיו של מעל חודשיים ממתן פסק הדין על אף שב"כ המבקש צפה בפסק הדין בנט המשפט, וזאת ללא הסבר מספק. בנסיבות אלה דין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם] (פורסם בנבו 10.05.18)).

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ו, 22 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.